

UZASADNIENIE

Decyzją z 28.11.2022 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił Z. J. odmówił Z. J. ponownego ustalenia wysokości kapitału początkowego, ponieważ kapitał początkowy ustalony decyzją z dnia 3.03.2022 r został wyliczony prawidłowo.

/decyzja – k. 110/

Wnioskodawca odwołał się od tej decyzji, zarzucając, że:

- przedstawione karty pracy za lata 1986 – 1987 są korzystniejsze
- druk RP 7 został wypełniony nieprawidłowo
- krzywdzące jest przyjmowanie z okresu służby wojskowej wynagrodzenia na poziomie 0 zł

(odwołanie k. 3)

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko, dodatkowo podając, że skoro pracodawca wystawił zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu nie było podstaw do uwzględnienia kart wynagrodzeń przesłanych przez archiwum, a okres służby wojskowej został uwzględniony w stażu pracy. (odpowiedź na odwołanie – k. 4)

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca Z. J. urodził się (...) (niesporne)

W okresie od dnia 14.04.1986 r do dnia 31.03.1990 r był zatrudniony w (...) Spółdzielni (...) w S. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku ciastkarza, na którym ostatnio otrzymywał wynagrodzenie w kwocie 1860 zł za godzinę.

/świadcstwo pracy – k. 25 akt ZUS/

W dniu 29.04.2002 r zostało wystawione zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, zgodnie z którym wnioskodawca otrzymał wynagrodzenie :

- w 1986 – 34.470 zł
- 1987 – 44.345 zł
- 1989 – 487893 zł
- 1990 – 1820626 zł.

/rp7 – k. 27 akt ZUS/

Wynagrodzenie wnioskodawcy zostało określone w stawce godzinowej: 55 zł (kwiecień 1986), 60 zł (czerwiec 86), 68 zł (listopad 86), 72 zł (styczeń 1987), 95 zł (plus dodatek brygadzyst. 30 % od stawki najniższego wynagrodzenia – 9 zł - luty 87).W związku ze szkoleniem uczniów otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 1450 zł w okresie styczeń – czerwiec 1987 r.

(angaże, umowa w zał. aktach osobowych)

W okresie 27.10.1987 – 5.10.1989 wnioskodawca odbywał zasadniczą służbę wojskową.

/zaświadczenie – k. 95 akt ZUS/

Wnioskodawca nie pracował w spornej spółdzielni w 1985 roku.

/okoliczność przyznana - e prot. z dnia 23.05.2023 r 00: 00:52/

Wnioskodawca figurował w ewidencji płatników prowadzących działalność gospodarczą w okresach: 24.04.1992 – 30.07.1993, 28.12.1994 - 19.12.1995. Oplacał składki na ubezpieczenie społeczne w okresach:

- 28.12.1994 – 1.01.1995

-28.01.1995 – 19.12.1995.

Nie podlegał ubezpieczeniu społecznemu z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej w okresie:

- 24.04.1992 – 30.07.1993

- 2.01.1995 – 27.01.1995.

/zaświadczenie – k. 40 akt ZUS/

Karta wynagrodzeń za 1986 r dotyczyła okresu od 04 do 12.1986 r i za grudzień wskazano kwotę 34470 zł. Została wskazana stawka godzinowa 68 zł. Karta wynagrodzeń za 1987 r dotyczy okresu styczeń – październik, pojawił się dodatkowy składnik wynagrodzenia w postaci wynagrodzenia za instruktaż i dodatek brygadzystowski. Została wskazana stawka godzinowa – 95 zł.

Zgodnie z kartą wynagrodzeń za 1989 r płaca razem wynosiła:

- za 10 – 72492 zł

- za 11 – 446529 zł

- za 12 – 487893 zł.

Zgodnie z kartą wynagrodzeń za 1990 r płaca razem wynosiła:

- za 10 – 655868zł

- za 11 – 519420 zł

- za 12 – 645348 zł.

/karty wynagrodzeń – zał. do akt/

Decyzją z dnia 30.12. 2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. ustalił Z. J. kapitał początkowy i określił jego wartość na dzień 1 stycznia 1999 r. na kwotę 41.561,74 zł. Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął : podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 550,38 zł (pomnożono wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący 45,08 % przez kwotę bazową tj. 1 220,89 zł); okresy składkowe (133 miesiące) ; nieskładkowe (0 miesięcy miesięcy) ; współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego w wysokości 40,80 % ; średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat tj. 209 miesięcy (komunikat Prezesa GUS z dnia 25 marca 1999 r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn).

Wskaźnik podstawy wymiaru został ustalony na podstawie wynagrodzeń za lat 1989 – 1998.

Organ rentowy przyjął do wyliczeń wynagrodzenia w wysokości:

- za 1986 r 34.470 zł

- za 1987 r 44.345 zł

- za 1989 r – 487.893 zł

- za 1990 – 1820626 zł (zgodnie z dokumentem RP7)

/decyzja – k. 91 akt ZUS, zestawienie dochodów – k. 88/

Decyzją z dnia 3.03. 2022 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. ustalił Z. J. kapitał początkowy i określił jego wartość na dzień 1 stycznia 1999 r. na kwotę 46.506,68 zł. Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął : podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 550,38 zł, ustaloną decyzją z dnia 30.12.2021 r, okresy składkowe (156 miesięcy), nieskładkowe (0 miesięcy); współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego w wysokości 44,20 % ; średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat tj. 209 miesięcy (komunikat Prezesa GUS z dnia 25 marca 1999 r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn).

/decyzja – k. 99 akt ZUS/

Ubezpieczony wniósł ponownie o przeliczenie kapitału początkowego, podnosząc, że zastosowano niekorzystny wariant.

/wniosek – k. 101 akt ZUS/

Hipotetyczna wartość kapitału początkowego na dzień 1.01.1999 r. wynosi 54889,67 zł. Hipotetyczny wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego liczony z 10 kolejnych lat kalendarzowych od 1.01.1986 r. do 1.01.1995 r wynosi 64,52 % i został obliczony przy przyjęciu następujących zarobków:

- 1986 – 182032 zł

- 1987 – 299517 zł

- 1988 – 0 zł

- 1989 – 1006914 zł

- 1990 – 6094897,47 zł

- 1991 – 12110320 zł

- 1992 – 16883180 zł

- 1993 – 5232000 zł

- 1994 – 20144800 zł

-1995 – 4291,15 zł

(hipotetyczne wyliczenia ZUS k. 31 - 38)

Powyższy stan faktyczny Sąd odtworzył na podstawie powołanych dokumentów, których autentyczności nie kwestionowała żadna ze stron, a i Sąd nie znalazł powodów by czynić to z urzędu, uznając, że pozwalają one na

odtworzenie w sposób pewny, bez obawy, że zostały zawyżone kwoty zarobków skarżącego, które faktycznie uzyskał w badanych okresach. Sąd pragnie podkreślić, że wszystkie dokumenty, które pozwalały na odtworzenie rzeczywistych zarobków ubezpieczonego jakie zostały zgromadzone w n/n sprawie zostały uwzględnione w całości. Do wyliczenia wskaźnika podstawy wymiaru Sąd uwzględnił wynagrodzenia wynikające z załączonych kart wynagrodzeń za okres zatrudnienia w (...) Spółdzielni (...) w S. za lata 1986 – 1990. Załączone karty dotyczą wnioskodawcy, albowiem wskazane tam wynagrodzenia korelują ze stawkami wynagrodzeń, które wynikają z akt osobowych, ze wskazanymi tam dodatkowymi składnikami wynagrodzenia /np. dodatek brygadzystowski, wynagrodzenie za szkolenie/oraz z okresem zatrudnienia (przed i po okresie służby wojskowej). Przedstawiony dokument RP 7 za ten okres – za lata 1986 – 1989 zawierał błędne kwoty, albowiem jako roczne wynagrodzenie wpisano wynagrodzenie za miesiąc grudzień, a tym samym nie był wiarygodnym dokumentem, który mógłby stanowić podstawę wyliczenia wskaźnika podstawy wymiaru kapitału początkowego. Jedynie rok 1990 zawierał prawidłowe dane, które pokrywały się z kartą wynagrodzenia za ten rok.

Do akt została załączona karta wynagrodzeń za 1985 r, przy czym, wobec oświadczenia wnioskodawcy, że nie pracował w tym czasie u tego płatnika, brak było podstaw do uwzględnienia wynagrodzenia z tego okresu.

Należy podkreślić, że odwołujący nie zaoferował poza zgromadzonymi w aktach sprawy żadnych innych dowodów na okoliczność uzyskiwanych przez niego faktycznie wynagrodzeń w spornych okresach, mimo iż został przez Sąd pouczony o obowiązku dowodzenia prawdziwości swoich twierdzeń oraz skutkach procesowych zaniechania temu obowiązku. W szczególności nie przedstawił dowodów na okoliczność opłacania składek w związku z działalnością gospodarczą w okresie 1.09.1992 – 30.07.1993. Zgodnie zaś z art. 6 k.c., którego procesowym odpowiednikiem jest art. 232 zd. I k.p.c., to na stronie spoczywał ciężar udowodnienia wszystkich istotnych w sprawie okoliczności (art. 227 k.p.c.) i obowiązek przedstawienia wszystkich dowodów na ich wykazanie (art. 3 k.p.c.), jako na osobie wywodzącej z danego faktu skutki prawne (zob. wyrok SN z 17.12.1996r., I CKU 45/96 (opubl. OSNC z 1997r./6-7/76). Są to naczelne zasady postępowania dowodowego obciążające w postępowaniu sądowym stronę, która z danego faktu wywodzi dla siebie określone skutki prawne. Jeżeli w toku postępowania strona nie udowodni przytoczonych przez siebie twierdzeń, wówczas nie będą one mogły stanowić podstawy zapadłego rozstrzygnięcia Sądu. Obecnie, przy rozpoznawaniu sprawy na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego, rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). /por. wyrok SN z 23.07.2003r., II CK 320/01, LEX nr 1129330/. Ewentualne nowe dowody potwierdzające rzeczywistą wysokość zarobków wnioskodawcy czy wykazujące okresy opłacania składek, jeśli do takich odwołujący dotrze w przyszłości będzie ubezpieczony mógł zaoferować składając nowy wniosek o ponowne obliczenie wartości jego kapitału początkowego. W n/n postępowaniu wszystkie dokumenty jakie pozwalały odtworzyć faktyczne zarobki skarżącego w sposób pewny co do ich kwoty zostały w pełni uwzględnione.

Ponadto Sąd oparł się na hipotetycznym wyliczeniu ZUS, którego co do poprawności rachunkowej wnioskodawca nie kwestionował i które nie budziło również z urzędu zastrzeżeń ze strony Sądu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie skutkuje zmianą zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z treścią art. 173 ust 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2022 r. poz. 504 t.j.), dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy.

Stosownie do art. 174 ust. 1 tejże ustawy, kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12. Zgodnie z ust. 2, przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6; (art. 6 ust. 1 pkt 2 – okres opłacania składek na ubezpieczenie, pkt. 4 – okres czynnej służby wojskowej)
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5;
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Zgodnie z ust. 3 przywołanego artykułu, podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 r.

Według ust. 3b jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego jedynie przez część miesiący tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu.

Natomiast w myśl ust. 7 analizowanego przepisu do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 roku. Zgodnie natomiast z treścią ust. 8 przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24% tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku, według wskazanego w nim wzoru.

Z kolei w myśl art. 15 ust. 1 powyższej ustawy podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176.

Natomiast stosownie do brzmienia ust. 2a tego samego przepisu, jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy.

Z kolei na podstawie ust. 6 omawianego przepisu na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Jak stanowi art. 15 ust. 4 w/w ustawy w celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych,

oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia, ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu,

oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty, oraz

mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19, przy czym wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250%, jednakże przy ponownym przeliczeniu wysokości emerytury należy mieć na względzie, iż zgodnie z art. 111 ust. 2 ustawy uwzględnia się kwotę bazową ostatnio przyjętą do obliczenia świadczenia.

W związku z treścią zacytowanych przepisów można stwierdzić, iż kwota kapitału początkowego zależy od długości udowodnionych okresów składkowych i nieskładkowych przebytych przed 1 stycznia 1999 rokiem, podstawy wymiaru oraz współczynnika proporcjonalnego do wieku ubezpieczonego, który służy do obliczenia tzw. części socjalnej.

Należy przypomnieć, że w postępowaniach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych sąd nie jest obowiązany do poszukiwania dokumentów zatrudnieniowo - płacowych, o które nie zadbała osoba dochodząca świadczenia ubezpieczeniowego. W związku z tym to na ubezpieczonym spoczywał ciężar dowodzenia i udokumentowania podnoszonych twierdzeń. Przy ustalaniu podstawy wymiaru składki wnioskodawca powinien udowodnić, że w spornym okresie uzyskiwał wynagrodzenie w konkretnie określonej wysokości oraz to, że od wynagrodzenia tego była odprowadzana składka./Wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 31.08.2016 r. III AUa 1723/15 LEX nr 2149641 /

Wysokość podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne w danych okresach, przyjmowana dla potrzeb ustalenia wysokości świadczeń emerytalno-rentowych, wynikać musi z nie budzących żadnych wątpliwości, spójnych i precyzyjnych dowodów (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 3 grudnia 2015 r., III AUa 1088/15 LEX nr 1960794).

Jak stanowi § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. Nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Należy podkreślić, iż Sąd nie jest związany ograniczeniami dowodowymi określonymi dla dowodzenia przed organami rentowymi, co wynika z treści art. 473 k.p.c. i sprawia, że każdy fakt może być dowodzony wszelkimi środkami, które Sąd uzna za pożądane, a ich dopuszczenie za celowe.

Wskazana regulacja § 21 ust. 1 powołanego rozporządzenia stanowiąca odpowiednik obowiązującego do dnia 23 listopada 2011 roku § 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia

7 lutego 1983 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń wyznacza kierunek postępowania dowodowego, nie oznacza to jednak aby wysokość uzyskiwanego uposażenia nie mogła być wskazana i w inny sposób, tak przy pomocy pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków - aczkolwiek wskazujących wprost na wysokość wynagrodzenia danego zainteresowanego (tak stanowi m. in. teza wyroku Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997r. - II UKN 186/97, OSNAP 1998/11/324, a także wyroki: Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 4 marca 1997r. - III AUa 105/97, Apel. W-wa 1997/2/7, Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 27 czerwca 1995 - III Aur 177/95, OSA 1996/10/32, czy Sądu Apelacyjnego Białymstoku - III Aur 294/93, PS - wkład. 1994/3/6).

Wysokość zarobków, której pochodną jest podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne, jest faktem mającym istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 k.p.c), który w postępowaniu przed sądem może być udowodniany wszelkimi środkami dowodowymi, które sąd uzna za celowe i pożądane. Wysokość uzyskiwanego uposażenia może być zatem ustalana także przy pomocy innych pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków - aczkolwiek wskazujących wprost na wysokość wynagrodzenia zainteresowanego (por. wyrok Sądu Najwyższego z 25.07.1997 r., II UKN 186/97, OSNP 1998/11/342; wyrok Sądu Najwyższego z 14.06.2006r., I UK 115/06, (...) 2007, nr 17-18, poz.257, str. 753).

Rzeczą sądu w sprawach o wysokość emerytury jest dokładne ustalenie wysokości wynagrodzenia otrzymywanego przez ubezpieczonego w danym okresie. Zarobki za poszczególne miesiące i wybrane lata kalendarzowe wykazane muszą być w sposób nie budzący wątpliwości w ściśle określonej kwotowo wysokości i co do odprowadzonych od nich składek na ubezpieczenie społeczne. Nie można natomiast przyjmować wysokości wynagrodzenia opartego wyłącznie na przypuszczeniach, czy też twierdzeniach ubezpieczonego, jak też dowodach niejasnych. Przepisy prawa ubezpieczeń społecznych są normami bezwzględnie obowiązującymi i nie zawierają unormowań pozwalających na ustalanie wynagrodzeń w sposób przybliżony lub prawdopodobny. / tak wyrok SA w Łodzi z 19.10.2016, III AUa 2185/15LEX nr 2152862/.

Mając na uwadze powyższe do hipotetycznego wyliczenia kapitału początkowego wnioskodawcy w najkorzystniejszej wersji należało uwzględnić dodatkowo przedłożone w toku n/n postępowania dokumenty w postaci kart wynagrodzeń z okresu zatrudnienia w (...) Spółem w S.. Hipotetyczna wartość kapitału początkowego przy uwzględnieniu tych dokumentów na dzień 1.01.1999 r. wynosi 54889,67 zł. Hipotetyczny wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego liczony z 10 kolejnych lat kalendarzowych od 1.01.1986 r. do 1.01.1995 r wynosi 64,52 % i został obliczony przy przyjęciu następujących zarobków:

- 1986 – 182032 zł
- 1987 – 299517 zł
- 1988 – 0 zł
- 1989 – 1006914 zł
- 1990 – 6094897,47 zł
- 1991 – 12110320 zł
- 1992 – 16883180 zł
- 1993 – 5232000 zł
- 1994 – 20144800 zł
- 1995 – 4291,15 zł

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił wysokość kapitału początkowego w kwocie 54889,67 zł, wyliczonego przy uwzględnieniu wskaźnika podstawy wymiaru w wysokości 64,52 %, ustalonego z lat 1986 – 1995, orzekając jak w punkcie 1 sentencji wyroku, a w pozostałym zakresie odwołanie, jako niezasadne oddalił na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., o czym orzekł w punkcie 2 sentencji wyroku, bowiem wnioskodawca nie wykazał, iż opłacał składki na ubezpieczenie społeczne w związku z prowadzoną pozarolniczą działalnością gospodarczą w innych okresach, niż uwzględnione przez ZUS. Nadto skoro wnioskodawca w okresie służby wojskowej nie otrzymywał wynagrodzenia, nie było podstaw do jego uwzględnienia w podstawie wymiaru składki. Okres służby wojskowej zaliczany jest jako okres składkowy.